

Novi zakon (o finansiranju političkih aktivnosti)

doneće ispravljanje grešaka u postojećem uređenju finansiranja stranaka, ali i bitne konceptijske promene u odnosu na akt iz 2003. Predlog još nije u Skupštini, a rok zacrtan za usvajanje u evrointegracijskim dokumentima već je prošao (prvo tromesečje ove godine).

Pošto nas, po svoj prilici, očekuje izborna kampanja sledeće zime, treba ga usvojiti što pre kako bi se stranke, Agencija za borbu protiv korupcije, koja će kontrolisati finansiranje te kampanje, i drugi nadležni organi valjano pripremili za prvi veliki test primene novih rešenja u praksi. Naime, treba doneti podzakonske akte, pri čemu je naročito važno koliko će detaljni biti obrasci za izveštavanje o prihodima i rashodima. Takođe, treba izmeniti Zakon o budžetu kako bi Agenciji bila dodeljena sredstva za delotvorno praćenje finansiranja kampanje.

Ništa manje važno je i pitanje uređivanja medijske sfere. Novu kampanju nipošto ne bismo smeli da dočekamo bez jasnog odgovora RRA na pitanje da li je zakupljivanje maratonskih termina na televizijama za političku promociju uopšte dopušteno i kako će se u praksi pratiti poštovanje norme prema kojoj su emiteri dužni da svim učesnicima u izbornoj kampanji omoguće oglašavanje „pod istim tehničkim i finansijskim uslovima“.

Jednako bi bilo opasno dočekati još jedne izbore bez zakona o transparentnosti medijskog vlasništva. Pre nekoliko godina pripremljeni i javno promovisani nacrt nikad nije došao do Skupštine, a čitaocima ostaje samo da nagađaju čiji interesi se provlače kroz navodno neutralne komentare, osim kada se skriveni vlasnik sam ne oglasi.

Najzad, potreba za hitnim donošenjem zakona nipošto ne znači da ne treba ostaviti dovoljno vremena da se predložena rešenja valjano pročitaju i rasprave u Skupštini. Upravo nas iskustvo sa Zakonom o finansiranju političkih stranaka uči da u Srbiji može da prođe čak osam godina dok se ne isprave svima očite omaške zakonodavca.